

det her, og vi skal huske, at vi taler om de aller-mest fattige lande, de aller-mest fattige mennesker i denne verden.

Så er der vores humanitære nødhjælp på 750 mio. kr. Den er i sagens natur ikke planlagt, og derfor er vi heller ikke juridisk forpligtet. Det fremgår også af det svar i Finansudvalget, jeg har refereret til. Det vil sige, at vi dér kan pakke totalt sammen, for et eller andet sted skal vi jo spare de penge. Det er det, der er baggrunden for, at vi står helt uforstående over for en så kraftig beskæring, som V og K her lægger op til, af ulandsbistanden.

Jeg skal også gentage og uddybe et par af de kommentarer, jeg havde under mine korte bemærkninger især til den konservative ordfører, om vores undren og faktisk store skuffelse over, at Det Konservative Folkeparti ved sine forslag på socialministerens område og på arbejdsministerens område faktisk lægger op til at besværliggøre – hvis jeg nu skal være lidt forsigtig; skulle jeg overdrive eller sige det klarere endnu, umuliggøre – den aktiveringsindsats, som vi for et år siden blev enige med Det Konservative Folkeparti om.

Det vil blive meget svært for arbejdsformidlingen at leve op til den kontrol af rådighedsforpligtelsen, som vi blev enige om sidste år. Det vil blive meget svært for AMU-centrene at leve op til den uddannelsesaktivitet, efteruddannelsesaktivitet, opnormering af erhvervskompetence, og hvad det kan være alt sammen, som vi blev enige om sidste år.

Vi har svært ved at se, hvordan de tal, som V og K regner sig frem til i forbindelse med kravet om straksaktivering, holder sammen. Så vidt jeg husker – jeg kan slå det op, hvis jeg ikke rammer de præcise tal – skønner V og K, at man ved straksaktiveringen får merudgifter på 380 mio. kr. på Socialministeriets konto for 1997. De beregninger, vi har fået fra Finansministeriet og fra Arbejdsministeriet, viser, at det drejer sig om 2,5 mia. kr., altså 2.500 mio. kr. mod 380-381 mio. kr. Det synes jeg ikke vi under debatten i formiddags har fået fyldestgørende forklaringer på hverken fra V eller K, og jeg kan da håbe, at de vil komme med nogle korte bemærkninger her til mit ordførerindlæg, der sandsynliggør det.

Man opererer med en motiveringsfaktor på 20 pct., det vil altså sige, at 20 pct. af de mennesker, der kommer på straksaktivering, skulle motiveres til at klare sig selv, men selv om man også indregner det, er der ikke nogen sammen-

hæng, og man når ikke frem til den merudgift på kun 380-381 mio. kr., som V og K opererer med i deres forslag.

Jeg skal afslutte med et par bemærkninger om det generelle sigte, og hvad det ville betyde for dansk økonomi, hvis vi gennemførte disse ting, bl.a. med den øgede aktivering på bistandsområdet.

I Det Radikale Venstre har vi stor sympati – det sagde jeg også under formiddagens debat – for reformer, og vi vil meget gerne være med til meget konkrete overvejelser og en skønne dag også beslutninger her i Folketinget om, hvordan vi kommer videre med den danske velfærdsmodel. Men den straksaktivering, man her lægger op til fra V's og K's side, kan vi ikke se som andet end oplæg til spild både af offentlige midler, dvs. skatteborgerkroner, og af menneskelige ressourcer. Det kan da ikke være meningen, at det er den vej, vi skal gå, når vi taler om at reformere velfærdssamfundet.

Det, som for et år siden så lovende ud set med radikale øjne, og i hvert fald var der vilje fra først og fremmest Det Konservative Folkepartis side til at gå ind i en seriøs og fremadrettet diskussion om det her, er forduftet, fordampet og fjernet. Det er, som om der er gået valgkamp i det hele. Arbejdstøjet er lagt på hylden. Det var, som om der på få timer fra den 31. oktober om natten – eller var det den 1. november meget tidligt om morgenen – og til fredag eftermiddag den 1. november skete et eller andet i den konservative optik, som er meget svært at forstå.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Hr. Bjørn Elmquist er skuffet. Nu kan man jo ikke vide, om det er en bestilt skuffelse, hr. Bjørn Elmquist leverer her fra talerstolen i dag. Der er så meget andet fra regeringspartierne, der er bestilt i dagens anledning, formentlig af ingen ringere end statsministeren selv, men lad det nu være.

Jeg vil i hvert fald gerne på det saglige plan redegøre for, at hr. Bjørn Elmquist faktisk ikke har nogen som helst grund til at være skuffet.

Hr. Elmquist hævder, at det vil blive svært at fortsætte den forstærkede aktiveringsindsats, som det trods alt lykkedes at gennemføre med sidste års finanslovaftale med Det Konservative Folkeparti. Det er ikke rigtigt.

Vores besparelsesforlag vil fortsat give mulighed for en fortsættelse af aktiveringsindsatsen og ikke nok med det, vi vil forstærke